

BULETINUL AGRICOL

AL CAMEREI DE AGRICULTURĂ A JUDEȚULUI ARAD

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Gh. Popa No 4.
Palatul Domeniilor

Apare la 1 și 15
a luni.

Abonamente:
Pentru alte județe, pe un an, 100.-
Pentru jud. Arad pe un an Lei 50.-

Apare sub îngrijirea unui comitet de redacție.

CUPRINSUL:

	Pag.		Pag.
1. Sămănați numai grâu selecționat	93	9. Copie, depe adr. Min. Agr.	100
2. Cum să pregătim pământul pentru sămănatul grâului	94	10. Către primăriile comunale circulară	100
3. Mare rușine e tăciunile în grâu	96	11. Copie, depe adr. Min. cu taxele zootehnice	100
4. Cooperative vinicole	97	12. În atențiunea cumpărătorilor de unelte agricole	101
5. Apa	98	13. Orz de toamnă	101
6. Publicațiune	99	14. Berbeci de rasa „Tigaia”	101
7. Copie, depe adr. Min. de Fin.	100	15. Distribuirea de pomi fructiferi	101
8. Copie, depe adr. C. F. R.	100	16. Prețul mașinilor și a uneltelor agricole	102
		17. Oferte	102

Sămănați numai grâu — selecționat

Dacă, dv., dragi cetitori ai buletinului acestuia, vi-ați fi săpat în suflet toate minunatele sfaturi, cari vi s'au dat aci — am scăpa și noi de lucrul plictisitor, de-a repeta intruna anumite povești, anumite indemnuri, anumite — porunci.

Căci poruncă e, și încă cea mai de seamă poruncă pentru ziua de azi și pentru orice plugar din județul Arad, să nu samene alt grâu, decât din cele selecționate, răspândite de camera noastră. Poruncește aceasta atât interesul aceluia, care samănă, cât și binele nostru al tuturor, cari ne indeletnicim cu această amarnică, trudnică muncire a pământului, și o poruncește și binele suprem al țării, ale cărei ordine — și cel dintâiu, tot așa ca cel din urmă fiu al ei — trebuie să le asculte.

Interesul particular al singuraticului agricultor. Și în anul trecut, când valurile de ger din Maiu ne pustiiră pe ici-colo câmpurile, și în anul acesta, când vrerea lui Dumnezeu a făcut mai mult decât așteptările noastre — s'a dovedit pretutindeni, că grâul de Bancut, sau cel de Odvoș produce mult mai bine ca cele vechi, cele băș-

tiășe. Să fie cineva atât de neînțelegător, încât să nu vrea, să aibe un câștig mai mare? Să fie cineva atât de netot, încât să asvârle cu piciorul în belșugul, ce i se imbie atunci, când samănă numai grâne selecționate?

Dar, — dacă D-ta, vecine Ioane, mai-stăruiești în îndărătnicia dtale, ca să nu zic o vorbă mai aspră, apoi, iată eu vecinul și neamul dtale îți cer să te dai la breazdă cu mine și cu toți acei plugari luminați, cari din primul moment am înțeles să executăm ordinul de-a crește în holdele noastre numai sămânța aleasă. Știi cum vine asta? Iată cum: fapt neîndoelnic este, fapt, pe care îl poți vedea și pipăi și dta, dacă treci pe la cameră — că grâul selecționat dat nouă de cameră și calitativ e mult superior celor băștiășe. Dacă noi toți, câți suntem din acest sat, și toți din acest județ toți cei din acest colți de țară ne-am sili să folosim acelaș soi de grâu la însămânțare, — silindu-ne și la celelalte lucrări raționale încopciate de cultura grâului, apoi, am vedea mai uniformizată și producția noastră a tuturor. Și, atunci ar merge vestea în țară, ar trece peste munți și mări în alte țări, acolo, unde trebuie să

se cumpere grâul din alte părți, că aici, în România, la granița ei de vest se găsește un grâu minunat, nu numai la vedere, ci minunat și la coacerea pâinii, minunat și la pregătirea altor bunătăți, minunat și pentru vederea, și pentru gustul, și pentru sănătatea tuturor. Și ce crezi? Ni-ar plăti mult mai bine, nis'ar plăti și calitatea, și nu ca azi — numai greutatea.

Dar, prin aceasta folos mare ar avea și țara dragă. Deoarece descoperind străinătatea, că aici la noi e un grâu de mare valoare — ni-ar cumpăra prisosul și în anii, când belșugul de grâu e în toată lumea, și nu ca azi, când printr'o ocrotire a Tatălui din ceriuri producția de grâu în țara noastră a fost relativ mai bună decât ori unde în acest an. Da, ar veni din Belgia și din Olanda și din Anglia, Elveția etc. — ar veni să cumpere calitatea superioară a grâului nostru, pe care o plăsmuiesc, ce e dreptul, pământul și soarele nostru binecuvântat, dar și varietatea bună, superioară de sămânță.

Deci, porunca zilei este: „nu e de rândul cetii noastre“, nu are ce căuta în oastea noastră disciplinată, cinstită și îngrijată de binele ei și al țării acel plugar, care mai seamănă în toamna aceasta altă sămânță; decât grâu de Bancut 1201, sau de Odvoș 241.

Avem în județ atâta sămânță din aceste soiuri, încât fiecare să-și poată câștiga, cât îi trebuie.

Dă și camera, dă cât va putea. Și ar vrea să dea indeosebi celor mai îndepărtați cum ar fi cei de pe la Hălmașiu. Petriș, Dezna etc.

De aceea am rugat pe primari, pe notari, și rugăm pe tot insul, care are suflet curat și vrea binele

țării acesteia — să aducă la cunoștința fiecăruia, în ce condiții, dăm grâu de sămânță în acest an.

Condițiile sunt:

Fiecare să meargă la primărie, și să declare, acolo, cât grâu și din ce varietate — *vrea să schimbe*. Am trimis tablouri de aici dela cameră așa ca lucrul să meargă mai ușor.

Schimbul se face cum s'a obișnuit și în trecut: Omul dă 110 kg. grâu de al lui, și primește 100 kg. grâu selecționat, ales prin trior sau selector, așa că trebuie numai sulfat, sau porzolat — și îl poate sămăna. Dar, să nu ne aducă grâu tăciunat, căci nu îl primim. Aceasta și ca un fel de pedeapsă, deoarece mare rușine e, să mai fie și azi tăciune în grâu. Aceștia, să-și vândă grâul lor păcătos, să cumpere sămânță bună — și curată să ni se aducă pentru schimb, așa cum s'a mai făcut, și în alți ani. Apoi, grâul, ce ni se aduce să aibe 77 kg. greutatea hectolitrică și să nu aibă mai mult de 2% negreață (neghină etc.) În publicația trimisă de cameră (No. 3036) dela 27 Iulie c. s'a strecurat o greșală, anume că grâul, ce ni se aduce în schimb, poate să aibe cel puțin 71 kg. pr. hl. Cum, am zis aceasta e greșală, deoarece grâu de 71 kg. gr. hl. astăzi nici nu e comercial, — deci, ce să facem noi, camera, cu el? Așadar, să ni se aducă grâu de 77 kg. pr. hl.

Plugari! Încă odată vă spunem: *e dușman și lui, dușman și tuturor plugarilor din acest mândru colț de țară, și dușman intereselor generale ale țării acela, care în acest an nu va căuta, să arunce în boldele sale numai grâu selecționat.*

P. Grecu

Cum să pregătim pământul pentru sămănatul grâului

prelucrat de Dr. O. Seymann
Ing. Agr. Inspector

În călătoriile mele făcute în județ pentru inspecția lanurilor de grâu și în anul curent am putut vedea culturi slabe de grâu datorită plantei premergătoare, lipsei de gunoie, dar mai ales datorită pregătirii proaste a pământului.

Recolta bună este în funcție de mai multe lucruri, dintre cari pregătirea rațională este foarte importantă pentru cantitatea recoltei, iar planta premergătoare pentru calitatea grâului. Aceasta a fost pe deplin confirmat și prin rezultatul concursului de grâu din recolta 1935, la care concurs calitativ cele mai bune grâne au fost cultivate rațional și după mazărice și mazăre.

După cum știm pământul este compus din diferite grăunțe cari sunt odată mai dese, altădată mai rare, laolaltă formând astfel odată o structură mai deasă, altădată una mai destinsă adecă poroasă. Din punctul de vedere al agriculturii nici una nici alta nu e dorită, ci mai mult o structură sfărâmiată, adecă așa un pământ care este compus din grăunțe mici și mijlocii

având printre ele goluri cu aer, iar în grăunțe niște tuburi sau țevi foarte mici, așa numite țevi capilare, prin cari apa din subsol se ridică în straturile de sus. Însă aceasta situație dorită, noi trebuie să o transformăm, sau cel puțin noi trebuie să înlesnim formarea ei prin lucrarea corespunzătoare a pământului.

Deci pământul indeseat trebuie afănat. Modul cel mai bun de afănare este aratul, care are mai multe scopuri. Unul este acela ca rădăcinile plantelor să poată pătrunde mai ușor în pământ. Cu cât rădăcinile găsesc rezistență mai mică, cu atât planta se va dezvolta mai puternic și va da recolta mai mare. Trebuie să afănăm pământul și pentru ca rădăcinile să obțină aer, fără de cari ele vor tânji numai. Pământul presat indeseat — până ce apa nu se evaporează — este în permanență umed, deci rece. Dar rădăcinile plantelor au nevoie și de căldură și de umezeală când suprafața de sus a pământului s'a uscat deja complet. Prin afănare și mărunțire stricăm și astupăm țevile capilare din stratul de sus și

astfel apa neputându-se urca până sus, nu se va pierde în aer.

În sfârșit, trebuie să afânăm pământul pentru a ajuta transformarea materiilor nutritive greu de luat de plante, în materii ușor de luat. Această transformare este pornită prin apa din sol conținând acid carbonic (apă de sodă). Însă în pământul prea indesar apă numai cu anevoe se strecoară, de aceea în astfel de pământuri, materia nutritivă se va transforma mai lent, iar planta se va desvolta mai încet.

Precum nu dorim ca pământul să fie prea indesar, tot așa nu este propriu pentru plante nici pământul prea umflat, prea rar, căci acesta conține prea puțină umezeală și prea mult aer. În astfel de cazuri plugarul trebuie să indese pământul, ceea ce se face prin tăvălugire (mângălire).

Acum voi povesti mai mult despre arătură, căci la aceasta se fac greșelile mai grave și pentru că până la însămânțare mai avem timp destul de a le repara.

Prima arătură ce trebuie să executăm cel puțin acum după ploi, este întoarcerea miriștelor, adică descojirea. Ea este o arătură la față (superficială) adică numai de 4 până la 6 cm. adâncime. Are importanță deosebită prin faptul că pământul indesar trebuie rărit și afânat, cu atât mai vârtos, cu cât arătura la toamnă pe timp secetos ar produce bulgări mari, pe cari nici tăvălugul greu nu i-ar putea mărungi. Iar dacă îndată după secerat, când solul mai are umezeală suficientă, întorcând miriștele stricăm țevile capilare și așa oprim evaporarea apei, atunci arătura următoare va putea fi făcută ușor, iar bulgării tari și mari nu se vor forma. Folosul al doilea al cojirii miriștelor este stărpirea buruienilor. Oricât de îngrijit a fost pământul, ori cât de curată ar fi fost sămânța anterioară, buruienile totuși se vor desvolta și vor produce din nou sămânță. Dacă lăsăm buruienile la voia întâmplării, ele rămân la suprafață până la arătura de toamnă și atunci ajungând adânc în pământ, vor lăstări odată cu planta de cultură. Iar dacă întorcem solul la față și aducem semințele de burueni sub brazdă, acestea vor incolți și răsări încă toamna, apoi prin proxima arătură, înainte de ce s'ar putea coace sămânța, le stărpim. Felul acesta de a combate buruienile are o importanță extraordinară tocmai la noi, unde manipularea a bălegarului de grajd făcându-se numai în puține gospodării în mod rațional chiar prin bălegar se împrășteie sămânțele de burueni cu germinatie bună. Întoarcerea miriștelor trebuie făcută imediat după, sau mai bine zis deodată cu secerișul, căci altfel, dacă întârzie să face degeaba. În America, unde secerișul se efectuează prin mașini, descojirea se face deodată, iar la noi, îndeosebi plugarii mici, după atâta propagandă de lămurire, o consideră de un lucru mai mult și de prisos, sau neavând animale destule de tracțiune, o aplică numai ici-colo.

După descojirea miriștelor urmează arătura cea mai importantă, arătura sau ogorul de toamnă la 14 până

la 22 cm. afunzime. Trebuie să ne străduim de a ara cel puțin la 18-20 cm. Această arătură, chiar și plugarii mai luminați o fac în mod superficial, ori în lipsă de vite bune de tracțiune, ori că vitele existente din lipsa nutririi corespunzătoare sunt prea istovite. Și tocmai prin executarea potrivită a acestei arături am putea ridica media generală a țării în privința producției de grâu, care astăzi este la coada țărilor din toată Europa. Importanța ogorului de toamnă este multiplă. Solul obține o structură sfărâmicioasă, absoarbe și reține mai multă umiditate, apa și aerul pot să se strecoare mai adânc și astfel transformarea materiilor nutritive ușor de luat pentru plante va fi mai mare, se stărpesc buruienile cu rădăcini mai adânci și în fine îngrijirea culturai va fi mai ușoară.

Însă ori cât de mult ar fi de dorit ca pământul, barem odată pe an, toamna să fie arat cel puțin la 20 cm. adâncime, în holde unde până astăzi nu s'ar arat așa, adâncirea trebuie făcută numai în mod treptat. În fiecare an cel mult cu 4-5 cm. putem adânci, căci aducerea la suprafață a solului crud, poate să reducă simțitor producția.

Se recomandă ca arătura aceasta să fie urmată de arătura pentru însămânțare la 10-14 cm. adâncime. La fel la aceasta adâncime e bine să se facă îngroparea sub brazdă a bălegarului de grajd.

Aci trebuie să atrag atențiunea agricultorilor asupra timpului cel mai potrivit pentru gunoie. Acum la sfârșitul verii, trebuie să cărăm și să îngropăm imediat bălegarul, deoarece ce — lăsat peste iarnă neîngropat — chiar și gunoiul cel mai bun își va pierde partea cea mai mare a puterii, a valorii sale.

Arătura de însămânțare are un rol hotărâtor la grâu. Se recomandă a sămăna grăul totdeauna în arătură proaspătă și atunci — dacă i-am dat la timp cele 2 arături descrise mai înainte — ne-am făcut datoria în privința lucrării raționale a pământului. Să nu ne fie prea mult 3 arături, căci sporul de producție ce putem aștepta în urma lor, ne va răsplăti pe deplin.

Nu este locul de a povesti amănuntele în privința felului, lățimii și altele, am numai de relevat să executăm arătura, după cât va fi posibil, cruciș pe arătura precedentă, căci astfel se reduce formarea bulgarilor, iar amestecul pământului va fi mai perfect.

Fiecare plantă, deci și grăul pe lângă lucrarea rațională a pământului, pretinde menținerea fertilității solului. Prin urmare dacă la grâu dorim producție mare și sigură, trebuie să-l orânduim bine în asolament adică în rotația culturilor și trebuie să îngrășăm pământul.

În ceea ce privește stabilirea locului în rotație, trebuie să avem în vedere că grăul este o plantă, care favorizează creșterea buruienilor, strică și sleiește pământul, mai ales stratul de sus. Deci grăul trebuie să urmeze după o plantă, care lasă pământul în stare fizică bună, liberă de burueni, nu strică și nu slăiește solul. Luând în considerare că grăul nu suportă bine

bălegarul — de obicei cade — îngrășământul se va da plantei premergătoare. *Cele mai bune plante premergătoare pentru grâu sunt următoarele: mazărea, mazăricea — mai ales dacă sunt tăiate pentru nutreț în stare verde — inul, macul, tutunul, trifoiul, iar lucerna numai atunci, când terenul a fost la timp lucrat, apoi toate plantele, leguminoase de nutreț. Mai puțin recomandabil este — dar de multe ori nu se poate ocoli — porumbul timpuriu căci după el cam cu anevoie putem pregăti terenul, apoi epuizează, slăbește pământul chiar și atunci când a fost sămănat direct în bălegar de vite. Cele mai proaste plante premergătoare pentru grâu sunt cerealele, indeosebi săcara și ovăsul, căci ele sunt plante prea istovitoare. Dacă nici decum nu putem ocoli spicoasele ca plante premergătoare, mai bine este dacă grăul îl sămănam după orz de primăvară. *Însă comitem o greșală de neiertat atunci când sămănam grâu după grâu, chiar și atunci, când sub cultura a două de grâu, dăm gunoi de grajd.**

Dacă urmăim cu stricteță sfaturile povestite până acum, dacă pentru sămănat întrebuintăm un soi nobil, potrivit gospodăriei noastre, semințele le-am curățit și tratat contra măruii, atunci dacă nu bate grindina, nu

bântue ger târziu sau secetă, putem aștepta producție satisfăcătoare de grâu.

„Oare care este soiul potrivit pentru noi?” poate întreba cititorul buletinului. La această întrebare ușor putem răspunde. Camera de Agricultură a județului Arad, atât prin culturile comparative făcute cu diferite soiuri de grâu, cât și prin analizele executate în laboratorul Camerei cu multe sute de probe de grâu, a stabilit că de prezent dispunem de 2 soiuri de calitate și anume Bancuta No. 1201 pentru pământuri mai gunoite mai tari și Odvoș 241 pentru pământuri mai slab gunoite. Ambele soiuri se pot procura dela cameră prin schimb de grâu comun, cum a fost publicat prin afișe și în ultimul număr al buletinului.

„Ceeace sa meni, vei culege”. Zicala aceasta nici odată nu a fost așa de nimerită ca astăzi, când grăul de calitate are preț indestulitor, recompensează sământa bună și are importanță pentru toți. Căci nu este numai interesul personal al agricultorilor, ci și interesul național al țării întregi, ca plugarul să producă mai mult și mai bun. Exportând grâu mai mult obținem deize mai multe și astfel îmbunătățim situația economică a turtora.

Mare rușine e tăciunile în grâu.

Și în anul acesta, când roada grăului — ni-a fost, cum am dori să ne tot fie și, tot așa și prețul lui, — întâmpini oameni, cari nu se bucură. Unii dintre ei trec și pragul camerei agricole, cu un fel de teamă, de rușine, par'că ar fi săvârșit cine știe ce nelegiuire. Cu glas sfielnic întreabă, dacă și în toamna aceasta camera va schimba grâu de sământă; răspunzându-i-se, că da, — scoate o maramă și ni-o pune sub ochi zicându-ne: oare e bun de schimbat grăul ăsta, al meu? Omul cu in'ima curată când te întreabă ceva, îți privește drept în ochi; creștinii ăștia însă, sfredelesc cu privirea podelele sau careva colț al cancelariei. Nici nu trebie să te uiji la grâu, deoarece purtarea omului îți spune lămurit, că e ceva «hibă» la mijloc.

Hiba lui e, că-i e grăul cu tăciune. Și mă gândesc la chinurile sufletului lui, când își aude vecinii vorbind mulțămii de rodul cel mult, și de prețul cel bun primit. El, de geaba ar vrea, să și-l vândă, l s oferă un preț mult inferior, ba, nici așa nu găsește cumpărători. Trebie nenorocitul de el, să se gândească la păcătoșenia lui, la lenea s'au prostia lui, cari l-au reținut să nu-și împietrească grăul, iar urmarea a fost: tăciunile cel mult.

Dar, nu e deajuns să «împietrești», să sulfatezi fără nici o rândueală, ca să ai grâu curat. Dragul meu tată, un biet plugar năcăjit, proceda în chipul următor: topia piatră vântată într'o oală mai mărișoară, fără să știe nici câtă apă e în oală, și fără să știe precis nici

câtă peatră topește în apa aceea. Vârșă apoi grăul într'un colț, din odaie și în vreme ce mama tot întorcea g âul cu lopata, tata tot stropia cu o măturică din saramura lui. Și așa se trudeau pânăce asudau și ei și grăul.

Urmarea?

Boabelor, cari au avut norocul să stea în zeama aceea năprasnică mai multă vreme — li se ardea colțul și nu mai răsăriau, iar tata injura șoarecii, și cioarele, cari ar fi de vină. În schimb, boabele cari ar fost numai atinse de saramură, de cumva a fost lipit de ele un prăfuleț de tăciune, la vară se făceau și ele tot tăciune. Prin urmare: un pic rău, și-un pic nu bine — cum ar zice Șvabul.

Tratarea grăului contra măruii, cum se zice la carte, sau contra tăciunelui, cum bine zicem noi, trebie să se facă astfel:

Într'un butoi (ciubăr) care poate să fie de 150-200 l., se toarnă 100 l. apă. În apa aceasta se topește 1 (un) kg. dar numai un kg. peatră vântată. Se ia o coșară și se câptușește cu saci rari, ca să nu se scurgă grăul printre nuele, se pune în ea până la jumătate grâu. Acum un om cufundă coșara în apa din butoi, așa că apa să acopere râul din coșară, dar sa nu treacă peste buza coșarei. Al doilea om frământă cu mâinile grăul, și — la suprafața apei se ridică toate boabele tăciunate, sau, goale și orice alt goz. Toate măruiile acestea se adună cu o sită, și se îngroapă în vreun colț din grădina de unde să nu poată fi des-

gropate, ca să ajungă cu gunoaiă lară în holda omului.

Grâul se spală în zeama de sulfat de cupru cam cât ai zice rar de 3-4 ori Tatăl nostru. După aceea se scurge bine coșara, și grâul se așterne, la soare, la vânt, ca să se sbicească bine. Și numai fiind uscat — se samănă.

În chipul acesta e sigur, că firele de tăciune, cari sunt în barba bobului de grâu, sau lipită în altă parte pe coaja bobului vor fi spălate, vor fi înecate și distruse în zeama otrăvitoare de peatră vânăta. Altminteri, nu prea.

Dar în vremea mai nouă s'au iscodit și multe prafuri, cari deasemeni minunate sunt. Sigur, oricine va fi auzit de porzol, arzopol, albavit, cerealină, din

cari lei 20 deca (200 grame) le amesteci bine cu 100 kg. grâu — nu vei mai avea tăciune în grâu. E mult mai simplu, și e foarte bine.

Și peatra vânăta și prafuri de acestea are camera noastră. — Se dau cu preț redus.

Plugar!, nu întrelăsați de-a aplica sfaturile de mai sus! Sunt spre binele vostru. Și dv., cari cetiți acestea, să vă faceți datoria de frate, și de creștin — de a le spune și celor ce nu le citesc. Pentru că, să mai fie tăciune în grâu nu e numai rușinea celor ce îi au ci e și a noastră, a tuturor, a întregii agriculturi românești. Deci la lucru spre a scăpa de această nemai pomenită rușine!

P. Grecu

Cooperative vinicole

Dacă cultura viței de vie este mai mult sau mai puțin cunoscută de o bună parte din podgorenii noștri, apoi vinificația — tehnica — pregătirii vinului și îngrijirea lui lasă mult de dorit. Cine a trecut prin podgorii în timpul culesului a putut constata cât de primitiv se procedează la culesul și storsul strugurilor obținuți prin muncă continuă încordată și cheltueli enorme.

Culesul este privit numai ca o simplă lucrare de a recolta strugurii fără să se aibă în vedere când anume trebuie făcut acel cules, în ce condițiuni și mai cu seamă, cum s'ar putea obține un vin de cea mai bună calitate posibilă.

Unii dintre podgoreni obișnuiesc a începe culesul, când au mai mult timp disponibil și brațe mai ieftine, fără să se convingă, dacă strugurii au ajuns la coacerea completă.

Ca să încapă cât mai mulți struguri în căzile puse pe căruțe, cu care se transportă strugurii la locul de vinificare, ei să zdrobesc în prealabil cu o bătă sau chiar se calcă cu picioarele, așa că în loc de struguri întregi, la cramă nu ajung, decât struguri zdrobiți, în amestec cu mustul, care venind în contact cu aerul și cu diferite microorganisme vătămătoare este expus la diferite boli.

În starea aceasta strugurii ajunși la destinație, mai rămân în căzi deschise un timp oarecare, până ce podgoreanul va avea timp disponibil ca să-i calce cu picioarele, sau așteaptă, ca să-l imprumute cineva cu vre-o mașină de zdrobit strugurii. În acest timp strugurii zdrobiți încă din vie, fermentează la voia întâmplării, rezultând mai târziu un vin oțetit tulbure și expus la mai multe boli. Pentru că acest procedeu nefast să fie complet, mustul și vinul se introduce în butoaie neglijate și mucegăite. Astfel din strugurii cei mai buni se obțin vinuri nu numai neplăcute, dar chiar dăunătoare sănătății. Nu sunt rare cazurile, când în pivnițele, unde se păstrează vinul, se găsesc cartofi și

căzi cu murături, cari scutesc pe cumpărători de a mai gusta vinul ce a obținut gust de varză sau castraveți murați.

Specialiștii luptă din răspuțeri ca să arate podgorenii, cât de vitregi sunt față de munca lor și cum ar trebui să procedeze pentru a obține produse alese, care să le recompenseze munca și capitalul investit.

Munca specialiștilor nu este incununată de succes din cauza atitudinii refractare a podgoreanului și mai cu seamă podgoreanul nici nu are cele necesare pentru a lucra în mod rațional.

Aceste neajunsuri s'au constatat și în alte țări, cari au căutat să le înlăture pe cale de asociații. În țara noastră, în ultimul timp, s'au înființat câteva cooperative vinicole cu scopul de a colecta și vinifica în comun, sub directivele specialiștilor, recolta de struguri a podgorenii înscrise în cooperativă. Unele dintre aceste cooperative au dat rezultate mai bune, iar altele mai slabe. Principiul oricărei cooperative constă în aceea ca ea să ia ființă și să trăiască numai prin concursul acelor, cari simt absolută nevoie de cooperatie.

Necesitățile nasc în raport cu cultura și standardul de viață al omului.

Adevărata calitate a vinului nu se poate obține decât numai după 2-3 ani de vechime. Vinurile noi nu sunt complet formate și nici nu pot suporta transporturi îndelungate mai cu seamă pe mare.

În multe țări străine nici nu se consumă decât vinuri învechite.

Cooperativele vinicole ca să poată învechi vinurile, ar trebui să dispună de un capital însemnat, investit în aceste vinuri.

Podgoreanul s'ar mulțumi pentru început să primească un mic avans asupra vinului depus, însă el nu poate aștepta mai mult timp cu primirea restului ce i s'ar cuveni pentru întreaga cantitate de vin depus, deoarece singura lui sursă de existență este recolta depusă.

Cultura viei cere investiții mari de capital și de aceea se impune, cooperativa cât mai curând posibil să desfacă întreaga recoltă depozitată pentru a achita pe deponenți.

Numai prin desfacerea produselor vinicole în interiorul țării nu vom reuși să renumerăm pe producători. Se întâmpină mari greutăți cu înființarea cooperativelor de acest gen, nu atât de mult pentru că țărani nu înțeleg astfel de asociații, dar tocmai pentru că ei nu pot ajunge cât mai repede în posesia banilor după recolta depusă.

Contrar principiului cooperatist, ar trebui să se facă sacrificii împrumutându-se acestor cooperative, pe termen lung, sume mai însemnate pentru achiziționarea vinurilor în cantități mari de bună calitate, care să rămână mai mult timp pentru învechire.

Concomitent cu aceasta să se facă intensă propagandă în țările importatoare de vin, oferind din marfă bună standardizată după tipul și caracterul regiunii în cantități însemnate aflate la cooperativele organizate cât se poate de rațional.

Astfel de cooperative trebuie să fie instalate în cele mai moderne pivnițe, prevăzute cu crame și aparate care să permită primirea strugurilor și vinificarea lor rațională. Unii dintre podgoreni sunt obișnuiți a privi cooperativa ca o instituție străină și caută pe orice cale de a depune vinurile cele mai slabe, sau dacă se poate, a mestecate cu apă.

Pentru a ne feri de unii oameni inconstienți și pentru a se putea porni dela materia primă sănătoasă,

se impune ca podgoreni să depună la cooperativă strugurii și nu mustul sau vinul, unde în crămă să fie vinificat rațional sub conducerea specialistului cooperativei, obținând astfel vinurile naturale cu adevărata lor calitate și valoare.

Astăzi când diferite boli bântuie atât de intens, suntem nevoiți a trata strugurii cu diferite substanțe otrăvitoare pentru a le combate. Tratamentul cu substanțe otrăvitoare și mai mult impune o vinificație rațională. Mustul recoltat din struguri atacați de diferite boli și tratați trebuie negreșit limpezit înainte de fermentare, pentru a se separa aceste ingrediente. De ani de zile răspândim în mod gratuit în podgoria Aradului fermenți selecționați cu instrucțiuni și demonstrațiuni la fața locului. Deși în general am obținut rezultate mulțumitoare, dar nu putem să nu amintim că unii podgoreni au obiectat, că nu acceptă să introducă medicină în mustul sau vinul lor.

Pe lângă că este foarte greu să pregătim pe podgoreni în meseria preparării vinului, mijloacele lor materiale reduse, precum și lipsa de edificii, aparate și alt inventar nu le va permite să lucreze rațional – în vinificație.

Comerțul cu produsele vinicole nu va putea lua un avânt corespunzător decât atunci, când se va putea obține marfă uniformă în cantități mari și de bună calitate, ori aceasta nu se poate realiza decât prin cooperative vinicole.

Vasile Juncu
Inginer Agronom.

A p a.

Dr. T. N. Blaga, medic veterinar

În județul nostru și cred, că și în alte părți ale țării, puțini dintre crescătorii de animale își dau seama de importanța pa care o are apa în creșterea animalelor. Cei mai mulți dintre crescători neglijează acest element și nu-și pot da seama, de ce animalele lor bine întreținute, bine hrănite, nu se dezvoltă așa cum ar trebui să se desvolte. De aceea în acest articol voi arăta pe scurt cum trebuie să fie apa potabilă, adică apa bună de beut.

O apă se chiamă potabilă atunci, când ea poate servi fără daună (pagubă) în alimentația omului și a animalelor. Pentru aceasta ea trebuie să fie proaspătă, înodoră (fără miros), plăcută la gust aerată (cu aer), ușoară pentru stomac, neputrezibilă și bună pentru uzul domestic.

Pentru ca să fie proaspătă, apa trebuie să aibă temperatura între 8 și 14 grade. O apă peste 14 grade este caldută și deci puțin plăcută la gust, conține puțin aer și e grea de mistuit, în plus este un teren bun pentru înmulțirea microbilor. Apa sub 8 grade e prea

rece, dă naștere la slăbire și la o anumită lipsă de sensibilitate a pereților stomacului. iar când temperatura apei se apropie de 0 grade, adică de temperatura la care apa îngheață, apa poate produce congestii intestinale și diaree (cufureală).

Pentru ca o apă să fie limpede, trebuie să să fie incoloră (fără culoare) și transparentă astfel încât să se vadă un obiect așezat în apă la o adâncime de cca. 3 metri. Apele turburi, nămolose conțin întotdeauna materii organice (resturi de plante de cadavre etc.) și săruri cari fac apa păgubitoare pentru sănătate în caz că sunt folosite pentru băut.

Apă trebuie să fie înodoră, adică fără miros, pentru că apa atunci când conține materii organice miroase rău. Dacă apa este bună ea nu are nici un miros chiar când e ținută timp de zile la temperatura de 25 grade (căldură din o bucătărie) într-o sticlă închisă.

Apă trebuie să fie plăcută la gust, căci atunci când conține prea multe săruri, ea e neplăcută la gust.

Apă trebuie să fie aerată, adică să conțină aer și

să fie ușoară pentru stomac. O apă fără aer e grea pentru stomac și deci e greu de mistuit.

Apa trebuie să fie neputrezibilă. O apă ținută în sticlă închisă la temperatura din bucătărie (25–30 grade) timp de 30 zile și în acest timp se tulbură și primește un miros de ouă clocite, nu este o apă potabilă, căci conține materii organice și bacterii cari pot fi dăunătoare pentru organism.

Apa trebuie să fie bună pentru uzul domestic, de ex. pentru fiertul legumelor, pentru spălatul rufelor căci o apă care nu are această calitate, conține prea multe săruri și deci poate fi dăunătoare sănătății animalelor.

Iată deci pe scurt, caracterele unei ape potabile. În afară de o apă bună, crescătorul să aibă toată grija ca animalele sale să fie adăpate la timp, iar jghiaburile să fie cât mai curat întreținute și să fie întrebuințate numai la adăpostul animalelor, altfel animalele și mai ales caii, se desgustă și nu mai beau. Caii în general se adapă de 2 ori la zi iarna, iar vara de 3 ori. La cai se dă circa 10 litri de apă la o adăpere. Când calul este prea însetat, apa se dă cu incet, căci dacă li-se dă apa dintr'odată caii se pot îmbolnăvi de colici. Mulți cai beau apă incet, acești cai trebuie lăsați să bea liniștiți; iar dacă la primul adăpat refuză să bea, peste o oră se va repeta adăparea. Caii înăduși sau oboși pot fi adăpați în timpul lucrului, cu condiția să fie repuși la muncă imediat după adăpare și totodată se va păzi ca apa dată acestor cai să nu fie prea rece, altfel caii se pot îmbolnăvi de colici. Crescătorii vor avea grija apoi să nu adape caii din gălețile ce se găsesc la fântânile din câmpuri, sau pe marginea drumurilor.

Aceste găleți (vedre) ar trebui să fie prevăzute cu zăbrele ca să poată fi folosite numai la scosul apei și nu și la adăpat, căci apa poate fi mijlocul prin care microbii boalelor infecțioase și contagioase de ex. ai morvei (mucii) sunt transportați dela un animal la altul. Crescătorii vor avea deci găleți pentru animalele lor, vor adăpa caii numai din aceste găleți, căci astfel vor avea mai mare siguranță, că animalele nu se vor îmbolnăvi, de boale contagioase. Ar fi bine ca fiecare cal să aibe găleată proprie. La noi acest lucru nu se poate realiza din punct de vedere economic, am fi însă mulțumiți, dacă proprietarii de cai ar întrebuința gălețile dela fântânile publice numai la scosul apei, iar caii ar fi adăpați din o altă găleată, pe care proprietarii ar avea grija să o poarte în tot deauna cu caii.

Rumegătoarele și în mod special vacile și boii vor fi și ele adăpate la timp și cu apă bună de băut. Adăparea se face ca la cai. În timpul iernei la vacile de lapte, apa trebuie să fie caldă, deoarece s'a constatat că, atunci când vacile beau apă prea rece, cantitatea de lapte scade, căci, cu cât vaca bea apă mai multă, cu atâta dă lapte mai mult. Când apa este prea rece, vacile beau numai jumătate din apa pe care ar trebui să o bea.

Porcii și păsările de curte vor avea întotdeauna apă la dispoziție. Crescătorii vor păzi ca și apa acestor animale să fie bună, apa din jghiaburi va fi schimbată de mai multe ori la zi, căci nu ajunge ca jghiaburile să fie umplute o singură dată ci și apa acestor animale trebuie să fie proaspătă curată și rece.

În un articol viitor voi arăta cum trebuiesc întreținute fântânile și cum trebuiesc desinfectate fântânile, jghiaburile infectate.

— Publicațiune

Condițiunile pentru admiterea elevilor în școala de viticultură gr. I. Miniș jud. Arad, Gara Ghioroc.

1. Școala de Viticultură gr. I. Miniș are de scop să pregătească gospodari destoinici care să poată face o exploatare mai rațională în gospodăriile proprii sau în cele particulare.

2. Durata învățământului este de 4 ani, cuprinzând învățământul teoretic și practica, ce se face la școală.

3. Absolvenții școlilor de gradul I au dreptul la serviciul militar redus la un an.

4. Sunt admiși la examenul de intrare în clasă I-a numai tinerii în vârstă cel puțin 13 ani, sănătoși, bine dezvoltati, care au absolvit 4 clase primare.

Cei care au absolvit cursul primar complementar sau două clase secundare ori un curs echivalent, pot fi primiți în clasa doua, pe baza de examen.

5. Cererea de înscriere, timbrată, se adresează direcțiunii școlii respective până la 23 Septembrie, numai

prin reprezentanți legali ai candidatului: părinți sau tutori, fie personal, fie prin poștă.

În cerere se va arăta dacă tânărul candidează pentru bursă sau solvă.

Cererea va fi însoțită de următoarele acte:

a) Extractul de naștere.

b) Actul de cetățenie.

c) Actul de revaccinare.

d) Certificatul de absolvirea cursului primar.

e) Recepisa școlii pentru achitarea taxei de înscriere de 100 Lei.

f) O declarație autentică certificată de primărie, din partea părintelui sau tutorelui, prin care se obligă să plătească taxele cerute de școală și a restitui cheltuielile de întreținere suportate de Stat, în caz de retragere a elevului din școală, din vina sa.

6. Examenul de admitere se va ține în localul școlii, la 23 Septembrie, după examinarea medicală care este eliminatorie.

Examenul de admitere este scris și oral, din următoarele materii: aritmetică și geometrie, citire, scriere,

și exerciții gramaticale, conform programului școlilor primare.

7. Elevii interni vor avea în școală hrană, locuință, spălat, luminat și încălzit.

La intrarea în școală fiecare elev va depune o garanție de 400 Lei pentru acoperirea eventualelor stricăciuni ce ar cauza școlii. Această garanție se va completa de elev după fiecare imputare ce i s'ar face pentru stricăciuni. Ea se va restitui elevului la terminarea școlii sau la retragerea lui definitivă din școală.

La intrarea în școală fiecare elev intern e obligat să aibe hainele necesare, briceag de altoit și efectele de pat (2 cearceafuri pentru plapomă și 2 cearceafuri pentru pat, 2 fețe de pernă), precum și o saltea o perină, plapomă sau pătură și pantofi de casă.

8. Cursurile se deschid pe ziua de 1 Octomvrie.

Copie

depe adresa Ministerului de Finanțe Nr. 83309 din 17 Iunie 1936 către Ministerul de Interne Direcția Pășunilor.

Referindu-ne la adresa Dvs. Nr. 2793 din 9 Iunie 1936, avem onoare a vă face cunoscut că anuitățile din islazuri comunale datorate anterior datei de 1 Ianuarie 1932 se pot lichida numai în numerar sau în titluri de rentă de expropriere în conformitate cu art. 23 din legea arieratelor.

De art. 23 beneficiază numai comunele care vor face plata integrală a anuităților datorate până la 1 Ianuarie 1932, aceasta numai în cazul când plata se va face până la 31 Martie 1937.

Nu beneficiază de art. 23 comunele ce voesc a achita întreg debitul din islazuri, întrucât prin lege se specifică, că numai ratele datorate anterior datei de 1 Ianuarie 1932 se bucură de beneficiul acestei legi.

Director General
ss. I. Cerkess

Director
ss. V. Anastasiu

Copie

depe adresa C. F. R. No. 39310/936, înreg. la No. 1028017/936, trimisă Ministerului de Agr. și Domen. cu privire la transportarea parilor.

La adresa Dvs. No. 51571 din 7 Martie a. c. referitor la reducerea solicitată pentru transportul de araci de vie, cu onoare vă facem cunoscut că Direcțiunea Generală a aprobat, ca începând dela 1 Iunie a. c. aracii de vie să se taxeze cu tariful lemnului de foc și anume: tarif general 73, tarif de sezon No. 74 și tarif de export No. 53.

În acest sens s'au avizat stațiunile C. F. R.

Șeful Serviciului C. 3
ss. Indescifrabil

Șeful Secției C. 3 A
ss. Iconaru

Copie

de pe adresa Ministerului Agriculturii și Domeniilor Direcția Agriculturii – Serviciul Viticulturii. No. 171713/20 August 1936.

Domnule Director al Serv. Agricol al jud. Arad.

Prin adresa Nr. 159755/936 v'am rugat să binevoiți a lua măsuri pentru a se împiedeca recoltarea nucilor înainte de 15 Septemvrie.

Cum mijlocul cel mai eficace de a se stăvili acest rău este, interzicerea vânzării pe piață a nucilor înainte de data de mai sus, avem onoare a vă ruga să binevoiți a dispune ca pe căile de care dispuneți: ordonanțare, circulări, etc. să înștiințați și să avertizați comercianții că este interzis comerțul cu nuci din recoltă nouă, înainte de 15 Septemvrie și că în caz de nerespectare a acestor dispozițiuni se expun la confiscarea mărfii de către agenții salubrității publice cari au primit instrucțiuni în acest sens.

Ministerul Agriculturii
și Domeniilor
ss. C. Gorciu

Director
ss. Indescifrabil

Către

Primăriile comunale

La Reședință.

Firma Spodhelm et Co. București oferă preparatul „Porzol” cu prețul de Lei 63. adică Șasezecișitrei Lei per kgr.

Atât acest preparat cât și altele cum este „Abaviul” „Arzopolul” „Cerealina” etc. sunt încercate și dovedite ca foarte bune pentru combaterea mălurei (tăciunelui tare).

Pentru tratarea a 100. kgr. grâu de semănță se întrebuințează 20 dgr. deci dintr'un kgr. se pot trata 500 kg. grâu.

Agricultorii cari vor să și procure „Porzol” sau alt preparat să facă un tablou plătind la Primării jumătate din preț, până la data de 20 Septemvrie a. c. când ni se vor înalta nouă.

Centralizându-se toate tablourile se va dispune trimiterea preparatului direct la adresa Primăriilor.

Camera de Agricultură Arad

Important pentru Primăriile Comunale

Copie,

depe adresa Ministerului Agriculturii și Domeniilor, Direcțiunea Zootehnică și Sanitară veterinară, Nr. 165011 din 7 Aug. 1936.

Relativ la scutirile și reducerile de taxe în vigoare în legătură cu liberarea și manipularea biletelor de vite ale anumitor categorii de animale.

Prin dispozițiuni anterioare s'au dat pentru anumite categorii de animale mai multe scutiri și reduceri de taxe fiscale, comunale și zootehnice ce se încasează

în legătură cu liberarea și manipularea biletelor de vite anumite :

1. Prin Jurnalul Consiliului de Miniștri No. 1136 din 3 Noembrie 1932 publicat în Monitorul Of. No. 266/932 și comunicat autorităților și serviciilor interesate prin circulara acestui Minister cu No. 237.420 din 15 Noembrie 1932 s'a dispus ca :

a) Biletele de vite liberate pentru un număr până la 5 capete de porci, miei și iezi, în etate sub 4 luni, în afară de costul blanchetelor sunt scutite de orice alte taxe, inclusiv timbrul fiscal.

b) Biletele de vite liberate pentru viței și mânji, în etate sub 6 luni, în afară de costul blanchetelor și a timbrului fiscal, sunt scutite de ori și ce alte taxe.

c) Transcrierea dreptului de proprietate ale biletelor menționate la punctele precedente este și aceasta scutită de ori și ce taxe s-ar încasa cu ocazia îndeplinirii acestei operațiuni.

2. Prin Jurnalul Consiliului de Miniștri No. 898/931 publicat în Monitorul Of. No. 163/1931, comunicat autorităților interesate prin circulara acestui Minister No. 161659/931 s'a dispus ca, biletele de vite de export, în afară de timbrul fiscal și costul blanchetei, sunt scutite de ori și ce alte taxe.

3. Prin deciziunea acestui Minister No. 140082/933 publicată în Monitorul Oficial No. 150/933 comunicată autorităților și serviciilor interesate prin circulara noastră No. 155649/933 s'a dispus ca vitele cornute și soțipede până la etatea de 2 ani intră din punct de vedere al liberării biletelor de vite în categoria animalelor mici.

În urma modificării legii administrative și a legii organizării Camerilor de Agricultură, prin care s'au modificat taxele comunale și zootehnice ce se încasează în legătură cu manipularea biletelor de vite, am fost întrebați din partea mai multor autorități administrative și servicii veterinare, dacă scutirile și înlesnirile de taxe arătate mai sus rămân sau nu în vigoare.

Avem onoarea a vă face cunoscut, că scutirile și înlesnirile de taxe date prin jurnalele Consiliului de Miniștri arătate la punctele 1 și 2 din ordinul din față rămân în întregime în vigoare.

Dispozițiunile deciziunii No. 140082/933 de la punctul 3 din ordinul de față, se vor aplica numai pentru taxele fiscale și comunale. În ce privește taxele zootehnice se vor aplica pentru animale în etate de peste 6 luni taxele prevăzute la art. 51 din legea pentru înființarea Consiliului superior economic și organizarea Camerilor profesionale, publicată în Monitorul Oficial No. 98/936.

Serviciile veterinare vor nota ordinul de față în registrul dispozițiilor în vigoare privitoare la circulația internă și externă a animalelor și produselor animale.

p. Ministru
ss. **Gorciu**

p. Director
ss. **Indescifrabil**

In atențiunea cumpărătorilor de unelte agricole.

Pentru a evita în viitor unele abuzuri săvârșite de către agricultori, în legătură cu bonurile eliberate de Camera de Agricultură a jud. Arad, pentru ridicarea plugurilor și uneltelor agricole dela Firma Carol Andrenyi și Fii din Arad, — sunt rugați în interesul lor, că atunci când se prezintă la Cameră, să aducă cu sine o dovadă (fără timbru) dela Primăria căreia aparține, că sunt agricultori și au nevoie de plug ori alte mașini agricole.

Președinția Camerei

Orz de toamnă

Se aduce la cunoștință generală că vrem să aducem pentru nevoile de însemănțare ale județului nostru orz de toamnă selecționat „Cenad No. 1 și No. 395”.

Distribuirea se va face în schimb, adică pe orz comun, cu un adaos de 10%, la magazia Camerei din Arad, în fiecare zi de Marți și Vineri, între oarele oficiale.

Condiția este ca orzul adus în schimb să nu fie cu tăciune tare (mălură).

Doritorii de a face acest schimb să ne comunice de urgență ca să știm cantitatea ce trebuie adusă.

Diracțiunea

Berbeci de rasa „Țigaia”

Camera de Agricultură aduce la cunoștință comunelor că are de vânzare 10 berbeci de 2 ani de rasa „Țigaia” cu prețul de 300. — Lei Treisutelei pe buc în loc de 800. — Lei cât au costat.

Prețul se înțelege ab ferma Dohângia lângă comuna Nădab jud. Arad.

Cei interesați sunt rugați să se adreseze Camerei.

Diracțiunea

Distribuirea de pomi fructiferi

În legătură cu anunțul nostru din numărul trecut al Buletinului, că se vor da în toamna aceasta pomi din pepinierele Camerei cu 10 sau 15 Lei, — ținem să precizăm următoarele :

1. Pomii se vor da numai celor ce vor face dovada că au gropi făcute din bună vreme.

2. Ne-au venit de pe acum, cari au cerut cu miile de pomi. — Cu regret, dar nu suntem în situația de a-i putea satisface decât numai în parte, deoarece dorința noastră este să se împărtășească de binefacerile Camerei cât mai mulți.

Diracțiunea

Camera de Agricultură a Jud. Arad vinde cu preț redus următoarele :

Mașini și unelte agricole.

Mașini de semănat cu 13 rânduri cu valț	Lei 12.000.—
" " " " 16 " linguri	14.400.—
" " " " 16 " cu linguri duble	15.000.—

Pluguri simple cu o brazdă.

	prețul per bucată
ESB2	Lei 2.600.—
ESB3	1.680.—
ESB4	1.640.—
ESB5	1.540.—
RSB5N foarte ușor	1.440.—
D7MA plug universal	1.600.—
D7MB	1.700.—
D8MB	1.960.—
D5RU	foarte ușor 1.400.—
D5MN	1.500.—
D6MN	1.630.—
D7MN	1.700.—
D8MN	1.970.—
D10MN	2.100.—
E6V	860.—
R6V plug de vie	850.—
UW5	2.120.—
D6MBK plug universal	1.570.—

Pluguri reversibile de coastă.

KS	Lei 2.080.—
V2A	1.900.—

Pluguri cu mai multe brazde.

ZA6 ușor cu 2 brazde	Lei 2.850.—
DB100	2.850.—
DB125 greu	3.880.—
DB150	4.400.—
ZHR6R	3.500.—

Grape (Boroane),

ZB18x55	1.310.—
ZB 30x102	1.970.—
CBN2 flexibile cu dinți înșurubați	910.—
CBKII	730.—
ZBGII 18x55 fixe	1.310.—

ZBGIII 30x80	1.850.—
ZBSIV 40x82	1.900.—
LBII de livezi lanțate	1.390.—
LBP	1.650.—
RKS	560.—

Rărițe și prășitoare.

RK6	1.100.—
RE răriță	920.—
OKF sapă americană de câmp	1.300.—

Diverse unelte agricole.

Tocătoare de sfeclă	1.450.—
" " paie, coceni	2.500.—
Semănătoare de porumb în 2 cuiburi	1.440.—
RO mașină de bătut porumb	1.960.—
NF	2.100.—

Pluguri simple cu o brazdă, fără rotile

ESB3	Lei 890.—
ESB4	850.—
ESB5	800.—

Rotile separate.

ESB3	830.—
ESB4	830.—
ESB5	780.—

Preparate contra mălurei (tăciunelui tare).

Cerealină	1 kg.	Lei 50.—
Porzol	1 "	63.—

Făină de oase și praf de var.

se dă la animale pentru întărirea oaselor și ajutorarea creșterii.

1 kg.	Lei 3.—
-------	---------

Preparat pentru stropit pomii.

Neodendrin	1 kg.	Lei 35.—
------------	-------	----------

Preparate pentru combaterea galbezei.

Galbinol pentru oi	1 capsulă	Lei 6.—
--------------------	-----------	---------

Ingrășăminte chimice.

Guano-fosfat	100 kg. cu sac	120.—
--------------	----------------	-------

Oferte

Dl. Dimitrie Casap., Miniș, are de vânzare la pepinieră sa:

Riparia portalis, 160 cm. lungime, 6 m. m. grosime cu Lei 800 per. 1000 buc.

Berlandieri, 160 cm. lungime, 6 m. m. grosime cu Lei 1000 per. 1000 buc.

In total are până la 300000 buc. din ambele varietăți

La fel are de vânzare următoarele soiuri de vițe altoite:

Rizling italian	40.000 buc.
Furmint	25.000 "
Chasselas albă și rose	30.000 "
Muscat ottonel	15.000 "
Muscat Hamburg	7.000 "
Sauvignon	15.000 "

Cadarcă	8.000 "
Perlă de Ciaba	3.000 "
Chasselas Napoleon	1.500 "
Braghină (Bacator)	3.000 "
Madeleine	1.000 "
Tramin	1.500 "
Diverse	10.000 "

Prețul vițelor altoite este 2.50 Lei pe buc. ab pepinieră. — Cei interesați sunt rugați a se interesa direct.

1. D. Petru Faur și D. Ioan Margina crescători din Somoșcheș, au de vânzare 12 vieri Mangalița, de 1 an, 80-90 Kgr. greutate, cu certificat de autorizatie. Prețul Lei 3000.— per buc. Cei interesați sunt rugați a se adresa direct.

2. D. Andrei Sulyok, Ghioroc, Șoseaua-Națională 71, are de vânzare 20 familii albine à 800.— Lei, faguri regionale (országos) 18-22 cm.